

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 12Csp/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120234684
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Pintová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2023:6120234684.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 810 00 Bratislava, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX B. D., o zaplatenie 6.687,26 eura s príslušenstvom, sudkyňou JUDr. Miriam Pintovou, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej sa voči žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoinštančného konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 10.02.2020 podanou na Okresný súd Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania žiadal, aby súd platobným rozkazom zaviazal žalovanú žalobcovi zaplatiť sumu 6.687,26 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.509,59 eur od 24.01.2020 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 18.11.2015 uzatvoril so žalovanou Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 9.600 eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bola povinná žalovaná splatiť do 20.11.2024. Žalobca, ako ďalej uviedol žalobca v žalobe, t.j. banka si s odbornou starostlivosťou preverila žalovanú ako žiadateľku o úver pred jeho poskytnutím, s ohľadom na jej schopnosti splácania úveru v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, t.j. prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, a preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 23.01.2020 v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v súlade s Úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom, a to po zaslaní upozornenia na omeškание a možnosť predčasného zosplatenia druhou upomienkou/opakovaným upozornením zo dňa 23.09.2019. Pohľadávka žalobcu voči žalovanej ku dňu predčasného zosplatenia (23.01.2020) predstavovala 6.849,13 eur, ktorá pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 6.509,59 eur, keďže žalovanej bol na základe Zmluvy poskytnutý úver vo výške 9.600 eur, do dňa zosplatenia uhradila žalovaná na istinu sumu 3.090,41 eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 6.509,59 eur (poskytnutá suma 9.600 eur mínus splátky istiny spolu vo výške 3.090,41 eur = 6.509,59 eur), úrokov 170,59 eur – predstavujú dohodnutý úrok v zmysle Zmluvy, ktorý bola žalovaná povinná splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatenia. Úroková sadzba vo výške 9,90 % p.a. vyplýva zo Zmluvy, úrokov z omeškania 7,08 eura – každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a.. Úrok z omeškania bol dohodnutý v Zmluve v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, a to v článku Následky porušenia zmluvných povinností: „Ak klient neuhradí úver v lehote splatnosti úveru, je povinný uhradiť z nesplatennej časti úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov aj úrok z omeškania, a to až do jej

zaplatenia“, poplatkov 161,87 eur – za upomienky (15 eur/ za každú) a výzvu na predčasné splatenie úveru (30 eur), v zmysle Sadzobníka poplatkov, ktoré si žalobca od žalovanej neuplatňuje. Žalovaná po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnila žiadnu úhradu. Žalobca uviedol, že žalovaná pohľadávka vo výške 6.687,26 eur zahŕňa istinu vo výške 6.509,59 eur, zmluvný úrok z nezaplatenej istiny na akumulovaný do dňa predčasného zosplatnenia vyčíslený pevnou sumou – 170,59 eur a úrokov z omeškania z neuhradených splátok do dňa zosplatnenia vyčíslené pevnou sumou - 7,08 eur. Žalobca si zároveň uplatnil aj úrok z omeškania z istiny, t.j. zo sumy 6.509,59 eur vo výške 5 % ročne odo dňa nasledujúceho po zosplatnení (24.01.2020 až do zaplatenia).

2. Okresný súd Banská Bystrica dňa 27.02.2020 pod sp. zn. 29Up/280/2020 vydal platobný rozkaz. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná odpor, v ktorom uviedla, že platobný rozkaz vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, s tým, že revolvingový úver bol včlenený do zmluvy a nebol individuálne dojednaný, nesprávne bol uvedený konečný termín splatnosti, splátka nebola rozdelená na úrok a istinu, z čoho vyplýva, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a RPMN bola vyčíslená v rozpore so zákonom.

3. Okresný súd Banská Bystrica výzvou zo dňa 19.03.2020 vyzval žalobcu, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy sa vyjadril k odporu žalovanej, a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci. Žalobca vo vyjadrení (čl. 101 – 104) navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 a zároveň doručil vyjadrenie voči odporu podaného zo strany žalovanej voči platobnému rozkazu. Žalobca uviedol, k námietkam ohľadom formulárovej povahy zmluvnej dokumentácie, že ak aj z hľadiska formy je právny úkon uzavretý prostredníctvom formulárovej predtlačky, takýto spôsob uzatvárania zmluvy nie je právom zakázaný a samotné použitie formulára nemôže automaticky znamenať, že spotrebiteľ sa s jeho obsahom neoboznámil, alebo s jeho obsahom nesúhlasil, keď súhlas s údajmi a dohodami uvedenými v predtlačky osobne potvrdil svojím podpisom. Vo vyjadrení žalobca uviedol, že žalobca si ako banka s odbornou starostlivosťou preverila žalovanú ako žiadateľku o úver pred jeho poskytnutím, pričom brala do úvahy údaje zo Spoločného registra bankových informácií a nebankového registra klientskych informácií ako aj z údajov poskytnutých samotnou žalovanou v žiadosti o poskytnutie úveru – údaje o príjmoch, výdavkoch a záväzkoch žiadateľa. Žalobca uviedol, že riadne vykonal dopyt do úverového registra, čím si splnil povinnosť stanovenú v § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010. Žalobca uviedol, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, pričom samotná žalovaná neuviedla, z akého dôvodu ním považované podmienky považuje za neprijateľné. Žalobca ďalej uviedol, že do predmetnej Úverovej zmluvy nebol včlenený revolvingový úver, takéto ustanovenie úverová zmluva neobsahuje a úver bol poskytnutý žalovanej jednorazovo. Splatnosť úveru, ktorú namietala žalovaná, bola uvedená správne 20.11.2024, pričom v zmysle článku I bod 1.2 zmluvy bol termín splatnosti 1. anuitnej splátky určený na deň 21.12.2015, počet anuitných splátok v zmysle bodu 1.2 zmluvy bol 108, a teda termín konečnej splatnosti bol v zmluve uvedený správne. K obligatórnosti rozčlenenia splátky úveru na jednotlivé zložky dlhu žalobca odkázal na ustálenú súdnu prax Najvyššieho súdu ohľadne splnenia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., a to vo veciach žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., a to uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 5Cdo/132/2017 zo dňa 29.10.2018, v ktorom s odkazom na doterajšie rozhodnutia NS SR 3Cdo 146/2017, 3Cdo/56/2018 a 4Cdo/211/2017 uviedol, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch je nutné interpretovať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí nevyhnutne obsahovať číselné vyjadrenie každej jednotlivéj zložky anuitnej splátky, pričom takáto interpretácia zodpovedá účelu smernice 2008/48/ES z 23.04.2008. Žalobca vo vyjadrení ďalej uviedol, že výpočet RPMN uvedený v úverovej zmluve je správny a v súlade so zákonom. Základná rovnica, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov je uvedená v § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca ďalej uviedol, že mal za to, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, úver nie je bezúročný a bez poplatkov, keďže obsahuje všetky náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.. Okresný súd Banská Bystrica upovedomil strany sporu o postúpení veci dňa 25.03.2020 (čl. 107) a postúpil vec Okresnému súdu Levice ako súdu príslušnému na prejednanie veci, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3 resp. v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní. Po postúpení veci Okresnému súdu Levice, súd uznesením č.k. 12Csp/24/2020-120 zo dňa 01.04.2020 vyzval žalovanú na vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Žalovaná podaním doručeným súdu dňa 27.04.2020 doručila podanie, ktoré podľa obsahu je totožné s odporom proti platobnému rozkazu. Právna zástupkyňa žalobcu po doručení uvedeného vyjadrenia zaslala súdu podanie, v ktorom uviedla, že k vyjadreniu žalovanej sa žalobca už vyjadril.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca, doručenie predvolania mal riadne vykázané. Súhlasil, aby súd vec prejednal v jeho neprítomnosti. Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, doručenie predvolania mala riadne vykázané, súhlasila, aby súd konal a rozhodol v jej neprítomnosti. Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.11.2015, žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru (čl. 19-20), Všeobecnými obchodnými podmienkami (čl. 21-38), Prílohou k všeobecným obchodným podmienkam čl. 39-40, Obchodnými podmienkami pre úvery občanov - Prima banka Slovensko (čl. 41-47), Sadzobníkom poplatkov (čl. 48-58), opakovaným upozornením (čl. 59), výzvou na predčasné splatenie úveru (čl. 60), prehľadom splácania (čl. 61-64), prepočtom zmluvných úrokov (čl. 65-66), prepočtom úrokov z omeškania (čl. 67-68), platobným rozkazom 29UP/280/2020, odporom proti PR (čl. 89), výzvou na vyjadrenie k odporu (čl. 94), vyjadrením žalobcu (čl. 101-104), upovedomením o postúpení veci (čl. 107-108), postúpením veci (čl. 118), uznesením 12Csp/24/2020-120, vyjadrením žalovanej (čl. 124 – 126), vyjadrením žalobcu (čl. 130), doručenkou (čl. 165 – 168) a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

5. Dňa 18.11.2015 (čl. 16-18) bola medzi stranami sporu, t.j. veriteľom Prima banka Slovensko, a.s. a dlžníčkou - žalovanou uzatvorená písomná Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bol, ako vyplýva z bodu 1.2 predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere výška úveru vo výške 9.600 eur, druh úveru pôžička, účel úveru bezúčelový úver/ splatenie záväzkov klienta, typ a výška úrokovej sadzby, fixná do splatnosti 9,9 % p.a., súbor poistenia – nie, poplatok za poskytnutie úveru 288 eur, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 0,00 eur/ mesačne, výška anuitnej splátky 135,47 eur, termín splatnosti 1. anuitnej splátky 21.12.2015, počet anuitných splátok 108, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky mesačne v 20. deň kal. mesiaca, splatnosť úveru 20.11.2024, výška RPMN 11,4 %, priemerná RPMN ku dňu uzatvorenia zmluvy 10,08 %, celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť 14.918,76 eur, odplata 12,9 % , úrok z omeškania 5 % p.a., poplatok za vklad v hotovosti na úver – účet 2,50 eur, poplatok za vypracovanie dodatku k zmene zmluvy podmienok na klientovu žiadosť 40 eur, poplatok za predčasné splatenie úveru alebo jeho časti 1 % /0,5 %/ 0 % z predčasne splatenej čiastky úveru, poplatok za upomienku za neuhradenie splátky 15 eur, poplatok za výzvu na splatenie úveru 30 eur, poplatok za potvrdenia súhlasy k úverom vydaným bankov na klientovu žiadosť 25 eur, poplatok za potvrdenie o zostatku úveru s budúcim dátumom vydanéj bankou n a klientovu žiadosť 50 eur. Predmetná Zmluva bola uzatvorená medzi zmluvnými stranami na základe žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru (čl. 19-20). Neoddeliteľnou súčasťou predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú Všeobecné obchodné podmienky Prima banka , a.s. Slovensko (čl. 21 – 40) a Obchodné podmienky pre úvery občanom- Prima banka Slovensko, a.s. (čl. 41-47). Žalovaná, ako vyplýva z dôkazu - Prehľadu splácania z poskytnutého úveru zaplatila celkovo sumu 3.090,41 eur. Z dôvodu, že žalovaná, ako vyplýva z uvedeného dôkazu si prestala plniť svoje povinnosti a splácať poskytnutý úver v zmysle Zmluvných podmienok, veriteľ výzvou- opakované upozornenie zo dňa 23.9.2019 (čl. 59) vyzval žalovanú k zaplateniu omeškaných splátok vo výške 377,33 eur, a zároveň veriteľ- banka žalovanú upozornila, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní svoje právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka a požiadala žalovanú o zaplatenie celej svojej pohľadávky, ktorá ku dňu uvedeného upozornenia predstavovala sumu 6.949,57 eur. Uvedená výzva, ako vyplýva z predloženého dôkazu zo strany žalobcu, bola žalovanej doručená dňa 4.10.2019 (čl. 166). Z dôvodu, že žalovaná omeškané splátky neuhradila, žalobca – veriteľ rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 23.1.2020 ku dňu 23.1.2020, ktorá výzva na predčasné splatenie úveru bola žalovanej doručená dňa 30.1.2010 (čl. 167). Pohľadávka žalobcu tak ku dňu predčasného zosplatenia, t.j. 23.1.2020 predstavovala sumu 6.849,13 eur, ktorá pozostávala z istiny poskytnutého úveru 6.509,59 eur (reálne poskytnutý úver 9.600 eur – vykonané splátky 3.090,41 eur), úrokov vo výške 170,59 eur, v zmysle úrokovej sadzby 9,90 % ročne, ako vyplýva zo zmluvy, úrokov z omeškania vo výške 7,08 eur, poplatkov z upomienky vo výške 161,87 eur. Žalobca z pohľadávky ku dňu predčasného zosplatenia si poplatok za upomienky 161,87 eur neuplatnil.

6. Na základe vykonaného dokazovania Okresný súd Levice rozsudkom č. k. 12Csp/24/2020-178 žalobe vyhovel. Voči predmetnému rozsudku podala odvolanie žalovaná. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie uznesením č. k. 7CoCsp1/2021-223 zo dňa 16.06.2022 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v predmetnom uznesení rovnako ako súd prvej inštancie konštatoval, že dňa 18.11.2015 uzatvorili žalobca a žalovaná zmluvu s názvom Zmluva o spotrebiteľskom úvere – pôžička, na základe ktorej veriteľ dlžníkovi poskytol úver vo výške 9.600 Eur, pričom v zmluve bol uvedený poplatok za poskytnutie úveru 288 Eur, výška

anuitnej splátky 135,47 Eura, termín splatnosti 1. anuitnej splátky 21.12.2015, počet anuitných splátok 108 a splatnosť úveru dňa 20.11.2024. Výška RPMN bola určená na 11,4 %, priemerná RPMN ku dňu uzatvorenia tejto zmluvy 10,08 % a celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť predstavovala sumu 14.918,76 Eura a v konaní pred súdom prvej inštancie nebolo sporné, že veriteľ mal pri vzniku záväzkového vzťahu postavenie dodávateľa podľa § 52 ods. 2 OZ a dlžník mal postavenie spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 OZ. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je nielen spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 OZ, ale aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, pričom pre záväzkový vzťah je rozhodujúce znenie týchto právnych predpisov ku dňu 18.11.2015. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie konštatoval, že v žalobe žalobca uviedol, že si s odbornou starostlivosťou preveril žalovanú ako žiadateľku o úver pred jeho poskytnutím s ohľadom jej schopnosti splácania úveru v zmysle § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd ďalej uviedol, že žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že vykonal dopyt do úverového registra, ktorý listinný doklad označený CREDIT REPORT – ANALYTIC predložil spolu so žalobou, čím si splnil povinnosť uvedenú v § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. a žalobca tiež uviedol, že vychádzal z údajov poskytnutých samotnou žalovanou zo žiadosti o poskytnutie úveru a z kreditných, debetných obrátov na bežnom účte klienta. Avšak žiadnym spôsobom neuviedol, aké závery z týchto listinných dokladov vyvodil, pričom odvolací súd v tejto súvislosti dal do pozornosti, že splnenie dôkaznej povinnosti podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. zaťažuje veriteľa a v tejto súvislosti odvolací súd poukázal na žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru, pričom z tejto žiadosti je evidentné, že typ príjmu je neuvedený, priemerný čistý mesačný príjem je neuvedený, taktiež ani adresa a názov zamestnávateľa, pritom ide o rodinný stav, kde žalovaná je slobodná a má jednu vyživovaciu povinnosť. Odvolací súd uviedol, že bude preto potrebné, aby súd prvej inštancie v ďalšom konaní posúdil, či si veriteľ splnil zákonnú povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť dlžníka splácať úver. Z predložených listín sa javí, že doposiaľ nemožno konštatovať, že veriteľ vychádzal z údajov poskytnutých dlžníkom, ktoré považoval za úplné, presné a pravdivé a na ich podklade posúdil, že dlžník je schopný splácať požadovaný úver. Povinnosť veriteľa podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. konať s odbornou starostlivosťou, bez predloženia dokladov dlžníkov, nemožno bez ďalšieho zamieňať s povinnosťou spotrebiteľa § 7 ods. 2 citovaného zákona. Pri posudzovaní úverovej schopnosti spotrebiteľa je potrebné, aby veriteľ vychádzal nie len z údajov a informácií preukázaných spotrebiteľom, ale aj z informácii, ktoré má možnosť získať z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa vyhodnotiť dostatočnosť získaných údajov a informácií a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa podľa názoru odvolacieho súdu považujú také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Odvolací súd uviedol, že je potrebné posúdiť, či porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. je nutné hodnotiť ako hrubé porušenie s následkom, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa názoru odvolacieho súdu hrubé porušenie povinnosti veriteľa vo vzťahu k žalovanej spočíva v skutočnosti, že veriteľ nemal k dispozícii žiadne overené údaje o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, aby mohol objektívne a reálne posúdiť celkovú majetkovú situáciu žalovanej a je preto potrebné sa zaoberať otázkou, keď žiadateľka v žiadosti o úver neuviedla žiaden príjem, aby mohol posúdiť jej bonitu, naviac keď mesačná splátka predstavovala 135,67 Eura a žalovaná má aj vyživovaciu povinnosť. Odvolací súd ďalej uviedol s poukazom na ďalšiu odvolaciu námietku žalovanej, že RPMN je v zmluve uvedené nesprávne, s tým, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí len konštatoval, že tento údaj bol uvedený správne a je v súlade so zákonom, pričom vychádzal len z vyjadrenia žalobcu, že tento RPMN uvádzal a vypočítal podľa základnej rovnice uvedenej v § 19 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z..

7. Žalobca vo vyjadrení č. I. 244-246 uviedol, že žalobca ako banka si s odbornou starostlivosťou preverila žalovanú ako žiadateľku o úver pred jeho poskytnutím, pričom pri posudzovaní bonity žalovanej žalobca bral do úvahy údaje zo spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientských informácií – preverením záväzkov žiadateľa a ich splácania. Z predmetnej listiny vyplýva, že žalobca riadne vykonal dopyt do úverového registra, čím si splnil svoju zákonom stanovenú povinnosť, pričom z tohto reportu vyplýva, že žalovaná mala v čase poskytnutia úveru ďalšie úvery, a to úver s mesačnou splátkou vo výške 108 Eur, úver s mesačnou splátkou vo výške 112 Eur, kontokorentný úver s výškou úverového rámca 400 eur. Ďalej uviedol, že banka viedla bežný účet pre žalovanú, na základe čoho bola schopná s odbornou starostlivosťou posúdiť jej bonitu, a to na základe historických údajov o finančnej situácii spotrebiteľa získaných z interných zdrojov. Pričom z výpisu z účtu žalovanej vyplýva, že priemerný mesačný príjem žalovanej pred uzavretím zmluvy bol 569,36 Eur, o čom predložil výpisy z účtu žalovanej (č. I. 247-259).

8. Súd doplnil dokazovanie predmetnej veci s poukazom na odvolacie dôvody a stanovisko odvolacieho súdu s tým, že s poukazom na namietaný údaj o výške RPMN v predmetnej úverovej zmluve si vyžiadal stanovisko NBS k RPMN, ktorú namietala žalovaná s tým, že žalobca uvádzal, že RPMN uvedené v zmluve bola uvedená správne v zmysle § 19 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z.. Národná banka Slovenska v stanovisku na č. I. 350-351 uviedla, že hodnota RPMN v zmluve by bola vo výške 11,4 % ak by bola počítaná z predpokladov: načerpanie úveru vo výške 9600 Eur, splátka poplatku za poskytnutie úveru vo výške 288 Eur ku dňu uzatvorenia zmluvy, prvá anuitná splátka dňa 21.12.2015 vo výške 135,47 Eur, ostatné pravidelné mesačné anuitné splátky k 20. dňu v mesiaci vo výške 135,47 Eur, posledná anuitná splátka dňa 20.11.2024, počet mesačných anuitných splátok 108. Náklady na vedenie bežného účtu musia spĺňať zákonné podmienky, aby mohli byť zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom podľa § 2 písm. g) Zákona č. 129/2010 Z.z.. Ak by súd rozhodol, že náklady na vedenie bežného účtu spĺňali podmienky pre zahrnutie do celkových nákladov, t. j. spĺňali podmienky podľa § 2 písm. g) Zákona č. 129/2010 Z.z. hodnota RPMN úveru by bola vyššia. NBS ďalej uviedla, že vykonala prepočet celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa údajov zo zmluvy a konštatoval, že do výšky celkovej čiastky uvedenej v zmluve vstupuje dohodnutá výška spotrebiteľského úveru, poplatok za poskytnutie úveru a úroky vypočítané za predpokladu, že úver je splácaný mesačne rovnakými anuitnými splátkami počas celej doby splatnosti. Žalobca k stanovisku Národnej banky Slovenska uviedol, že sa stotožňuje s výpočtom NBS, podľa ktorého výška RPMN uvedená v zmluve bola v správnej výške 11,4% za predpokladu, že do celkových nákladov neboli zahrnuté náklady za vedenie bežného účtu. Žalobca poukázal na skutočnosť, že do výpočtu celkovej čiastky a do RPMN neboli a nemohli byť zahrnuté náklady na bežný účet (poplatok za vedenie bežného účtu), ktorý žalobca v prospech žalovanej viedol, poplatok za vedenie účtu bol účtovaný na základe odlišného právneho vzťahu, a to na základe Zmluvy o bežnom účte. A tak vedenie predmetného bežného účtu ako aj mesačný poplatok za jeho vedenie nijako nesúvisia s nárokom uplatneným v tomto konaní, s predmetnou zmluvou o úvere ani s poskytnutým úverom, náklady na bežný účet totiž nesúvisia so zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.11.2015 ako to predpokladá ust. § 2 písm. g) Zákona č. 129/2010 Z.z.. Národná banka Slovenska vo svojom vyjadrení, ako ďalej uviedol žalobca, realizovala ešte jeden výpočet celkovej čiastky, ktorú musí klient zaplatiť a dospela k záveru, že pri zohľadnení nižšej, poslednej anuitnej splátky by vyšla celková čiastka v nižšej sume oproti celkovej čiastke uvedenej v zmluve, čo teda iba potvrdzuje, že celková čiastka uvedená v zmluve nebola v neprospech spotrebiteľa, keďže nemohla skresliť, resp. negatívne ovplyvniť predstavu žalovanej o výhodnosti/nevýhodnosti úveru pri zhodnotení celkových nákladov.

9. S poukazom na doplnené dokazovanie a preskúmanie úveru ohľadne jeho možnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti mal súd s poukazom na stanovisko NBS preukázané, že údaj RPMN v uvedenej úverovej zmluve i v prípade, že by bol vyhodnotený ako nesprávny, tento nebol uvedený v neprospech spotrebiteľa, a tak s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. d) Zákona č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy súd nemohol konštatovať, že predmetný poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v zmysle uvedeného ustanovenia by mohol súd konštatovať, že úver je bezúročný a bez poplatkov len v prípade, že nesprávne uvedená RPMN je v neprospech spotrebiteľa, čo v tomto prípade jednoznačne nebolo. Súd sa ďalej zaoberal v zmysle pokynov odvolacieho súdu (bod 22 uznesenia Krajského súdu) tým, či žalobca ako veriteľ konal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. a posúdiť, či porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. je nutné hodnotiť ako hrubé porušenie s následkom, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Doplnením dokazovania súd dospel k záveru, že veriteľ si jednoznačne pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere nesplnil svoju povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., pričom hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., a preto podľa § 11 ods. 2 druhá veta Zákona č. 129/2010 Z.z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmysle § 11 ods. 2 veta tretia Zákona č. 129/2010 Z.z., za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácať úver. Z dokladov, ktoré predložil žalobca súd vyhodnotil, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou, nakoľko podľa názoru súdu doklady, ktoré predložil žalobca a z ktorých vychádzal, že overil bonitu žalovanej, t. j. jej schopnosť splácať úver považuje súd za nedostatočné, nakoľko z uvedeného vôbec nevyplýva, ako boli overené príjmy žalovanej, nakoľko výpis z jej účtu považuje súd za nedostatočný, ďalej výdavky žalovanej, berúc do úvahy aj

skutočnosť, že žalovaná mala vyživovaciu povinnosť a splácala ďalšie úvery, pričom vôbec bonita žalovanej vyhodnotená nebola. Splnenie povinnosti veriteľa (banky) posúdiť s odbornou starostlivosťou spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je imanentnou súčasťou požiadavky obozretného poskytovania v spotrebiteľských úveroch. Právny rámec v tejto oblasti predstavuje okrem zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov opatrenie NBS č. 10/2017 zo dňa 14.11.2017 v znení opatrenia NBS č. 6/2018 z 29.05.2018, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Je zrejmé, že v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy uvedené normy neboli účinné, avšak súd poukazuje na to, že už v čase uzatvorenia zmluvy tieto opatrenia vo veľkej miere vychádzajú z odporúčaní, ktoré NBS vydala už v roku 2014, t. j. pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným. S poukazom na vykonané a doplnené dokazovanie, keďže veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 nie je oprávnený v zmysle § 11 ods. 2 vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a z tohto dôvodu súd vyhodnotil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti predmetného úveru za neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Následkom toho, že nedošlo k zosplatneniu pohľadávky, či už z vôle veriteľa alebo ako dôsledok nesplnenia zákonných/zmluvných náležitostí zosplatnenia pohľadávky, žalobca (veriteľ) bol oprávnený od dlžníka požadovať iba sumu jednotlivých splátok, ktoré sa stávajú splatnými podľa zmluvy. Ak však veriteľ uplatňuje na súde v spotrebiteľskom spore dlžnú sumu titulom zosplatnenia (ktorá je aj tak vyčíslená) a následne by (v dôsledku zistenia, že na zosplatnenie nebol splnený zákonný predpoklad), uplatňoval túto sumu (alebo jej časť) titulom jednotlivých splátok, išlo by podľa názoru súdu o podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností, ktoré možno považovať v zmysle § 140 ods. 2 CSP za zmenu žaloby a podľa § 294 CSP sa zmena žaloby v spotrebiteľských sporoch, v ktorých je žalovaná spotrebiteľom, nepripúšťa. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru a úver je bezúročný a bez poplatkov a žaloba tak bola podaná predčasne, nakoľko nedošlo, ako už bolo uvedené, k platnému zosplatneniu. S poukazom na doplnené dokazovanie súd žalobu zamietol ako je uvedené vo výroku č. I tohto rozsudku.

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Žalovaná bola v konaní úspešná v celom rozsahu a súd jej v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania, o ktorej výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Levice na Krajský súd v Nitre, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1/ ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení– Exekučný poriadok).